

Kopje onder tegen wolschurft

Op een bedrijf had een groot deel van het koppel jeuk en de schapen waren in slechte conditie. Op het hekwerk zaten opvallend veel wolresten, zag dierenarts Van der Heijden.

Bij de veertig bonte schapen op dit bedrijf waren, vorig jaar augustus, met het blote oog geen parasieten te ontdekken. Maar onderzoek van een wolmonster op de praktijk toonde al snel de wolschurftmijt, *Psoroptes ovis*, aan. Deze parasiet leeft op de huid en voedt zich met losgelaten huid, talg en op de huid voorkomende bacteriën. Het schaap krijgt een huidontsteking met jeuk. Aanvankelijk is de huid vochtig, rood en verdikt. Later blijven er korsten achter. De conditie gaat achteruit, schapen kunnen bloedarmoede krijgen en in ernstige gevallen zelfs sterven. Eerst een diagnose stellen is essentieel voordat een behandeling wordt uitgevoerd.

Tegen wolschurft is een dompelbad met een geschikt middel (meestal diazinon) het meest effectief. De dieren moeten dan wel voldoende wol hebben waaraan het middel zich kan hechten. Zorg ervoor dat de concentratie van het middel in het bad effectief blijft (zie de instructie van de fabrikant). De werkzame stof hecht zich namelijk aan de wol waardoor de oplossing in het bad al snel dunner wordt naarmate meer dieren erin zijn geweest. Daarnaast moeten de dieren ook volledig én lang genoeg gedompeld worden.

Sommige wormmiddelen zijn tevens geregistreerd voor behandeling van uitwendige parasieten. Echter, de effectiviteit bij huidproblemen valt in de praktijk nogal eens

tegen en bovendien worden maag-darmwormen dan ook onbedoeld blootgesteld aan het middel met als risico extra resistentieontwikkeling.

Essentieel bij uitwendige parasieten is de preventie. Problemen ontstaan meestal na contact met een besmet dier. Denk hierbij aan aanvoer van dieren. Zo mag een nieuwe dekram vaak direct in het koppel in plaats van eerst een tijd apart te staan. Het doel van afzondering is om eventuele aanwezige aandoeningen op te sporen en te kunnen behandelen, voordat de nieuwe dieren een ziekte kunnen verspreiden in het koppel. Controleer tijdens de quarantaineperiode de dieren dagelijks op jeuk-, wol-, en huidafwijkingen. Daarnaast is quarantaine van belang om insleep van rotkreupel te voorkomen plus problemen als gevolg van worminfecties bij de aangevoerde dieren. Bij preventie speelt natuurlijk ook overdracht via kleding, schoeisel en andere materialen en hierbij is het belangrijk om deze zaken op het eigen bedrijf goed voor elkaar te hebben.

Op dit bedrijf zijn de dieren tweemaal gedompeld met een geregistreerd middel, waarna de klachten zijn verdwenen. In het najaar zijn de meeste dieren afgevoerd, tien oaien bleven op het bedrijf om verder mee te gaan. Hoe de infectie op het bedrijf is gekomen, is niet bekend, maar de eigenaar is zich nu wel bewust van de risico's op insleep van infecties. 🐏